СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 290. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 14-го ГРУДНЯ 1950. No. 290. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 14, 1950. VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ПОКЛИЧУТЬ 160,000 РЕКРУТІВ УПРОДОВЖ ДВОХ МІСЯЦІВ

Вашинґтон, 12 грудня. — Команда армії звернулася до поборової служби, щоб покликати 80,000 рекрутів упродовж січня й тільки саме в лютім 1951 р., так що разом нова бранка збільшить армію на 160,000 нових вояків. Давніший плян був, щоб у січні набрати 40,000, а в лютім 50,000 молоді до служби в армії. Надвишка 70,000 понад попередній плян збільшить стан армії до 1,250,000 з кінцем лютого. Коли почалася війна в Кореї стан армії виносив 593,000 вояків. Від того часу мали покликати до зброї 350,000 вояків до кінця березня 1951 р. Тепер заповідають, що в березні покличуть тільки, що в лютім.

Директор поборової служби, ген. Луїс В. Герші, передбачує, що військова служба буде продовжена до півтретя року на місце теперішніх 21 місяців, а цілість збройних сил буде піднесена до 3,000,000 вояків у всіх ділянках. Щоб це осягнути треба буде покликати молодь у віці від 18 до 36 року життя. У Вашинґтоні створилася „Комісія для Теперішньої Небезпеки", яка обіймає визначних людей. Ця комісія бере під застанову плян д-ра Джеймса Б. Конанта, президента Гарвардського університету, щоб зарядити загальну мобілізацію молоді від 18 року життя і тримати її у військовім вишколі два роки, а це збільшило б збройні сили до 3,500,000 вояків.

ЧЕРГОВА КОМУНІСТИЧНА ІНСТРУКЦІЯ ДЛЯ ПІДРИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Ню Йорк. — В останній статті про „Загрозу Червоного Саботажу", поміщеній в щоденнику Ню Йорк Геральд Трибюн з понеділка, поміщена світлина „Дискусійного Провідника ч. 3", в якому з'ясована „Роля й завдання передньої сторожі" Комуністичної партії. Цей „Провідник" виданий у листопаді 1950 р., отже без уваги на те, що провід партії засуджений на тюрму за підривну працю й за змагання до насильного скинення американського уряду. „Провідник" замітний своєю незвичайною обережністю в доборі слів з „Езопової мови", зрозумілої для комуністів. Щоб не сказати ясно, що ідеться про нові приготування до революції, на кінці першої сторінки звертається увагу на потребу читання „Короткої Історії Комуністичної Партії Совєтського Союзу". У цій „Історії" подана ціла комуністична революційна теорія й практика і вона вистачальна для зрозуміння, як і коли починати большевицький переворот. У підручнику подана коротко роля і ціль партії такими словами: „Як провідник і організатор пролетаріяту, Комуністична Партія ЗДА веде робітничу клясу в боротьбі за революційне скинення капіталізму, за настановлення диктатури пролетаріяту, за встановленну Соціялістичної Совєтської Республіки в Злучених Державах".

МЕДИЧНА ОПІКА НАД ЖЕРТВАМИ БОМБАРДУВАННЯ

Ню Йорк. — Директор Стейтової Комісі Цивільної Оборони, полк. Лоренс Вилкінсон, оприлюднив плян для лікарів, як опікуватися людьми, пораженими під час нападу атомовою бомбою. З його пляну виходить, що є сім осередків у стейті, які можуть бути діткнені нападом до таких розмірів, що медичні засоби стейту не будуть в силі зарадити усім потребам. Передбачується, що вибух однієї атомової бомби викличе потребу похоронити 60,000 убитих і дати медичну поміч 60,000 ранених і покалічених. Між ними буде, як думають, 27,000 дуже поранених, 13,000 покалічених іншим способом, як: поломанням частин тіла, отворенням ран і потовченням. Дальше буде 12,000 таких, що потерплять від наглого потрясення, а 12,000 потерпівших від радіювання. Деякі будуть водночас терпіти від кількох причин.

ВСІ 48 СТЕЙТІВ МАЮТЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ

Шікаґо. — Кожний стейт ухвалив уже фонди на організацію цивільної оборони, як про це сповіщає Рада Стейтових Урядів. Це зроблено на підставі законів або екзекутивних розпорядків, а деякі зарядження пороблено на підставі умови з сусідніми стейтами або мунісипалами. Найменше 29 стейтів мають програму взаємної оборони й допомоги з сусідами.

Стейти почали діяти в цій справі негайно після того, як федеральний уряд прислав їм довго вижиданий керуючий плян для цивільної оборони, який залишає стейтам наладнання своїх програм, тобто організувати місцеві оборонні ради і переводити вправи з цивільним населенням. Багато стейтів передали свою владу в руки губернаторів і від них вижидають вказівок, що їм робити на випадок необхідности

БУДЕ ЗОРГАНІЗОВАНА КРАЄВА ПРОДУКЦІЙНА РАДА

Вашинґтон. — Президент Труман покличе до життя Краєву Продукційну Раду, як центральну агенцію для воєнної продукції і проголосить стан необхідности до п'ятниці. Всі знаки в столиці вказують, що прийде до загальної мобілізації з уваги на небезпеку аґресії. Деякі чинники думають, що не прийде до загального заморожения цін і платень негайно, бо на це треба довшого підготування. За те будуть ступнево вводити різні обмеження, доки не буде створений повний адміністраційний апарат для контролі в цілій нації. Так як тепер справи стоять тільки стан необхідности буде проклямований негайно і президент має виснити його цілій нації у промові по радіо в п'ятницю, а найдальше в суботу. Для загальної мобілізації треба буде зосередити різні агенції з кількох департаментів в одно Бюро Воєнної Мобілізації, як це було підчас другої світової війни.

В АМЕРИЦІ

● **Вояк Джам А. Пальма**, один з американських полонених у Кореї, що їх китайські комуністи вислали з поворотом до американської армії, приїхав літаком до дому в Брукліні, Н. Й. Він між ін. розповідає, як червоні китайці ведуть большевицьку агітацію між американськими полоненими.

● **3,000 втрат** нараховують серед морської піхоти, яка перебилася з китайського окруження коло резервуару Чанґджін до пристані Гамгунґ. Загалом врятувалося коло 70 відсотків цієї армії.

● **Франція** дістає воєнний корабель, літаконосець Ланґлі, містоти 12,000 тон, від Америки на підставі Програми Взаємної Оборонної Допомоги. Літаконосець находиться тепер у службі на Атлантійським океані.

ПОГОТІВЛЯ ДО ЕВЕНТУАЛЬНОЇ ЕВАКУАЦІЇ.— Величезна армада аліянтських воєнних і транспортових кораблів очікує на поготові в північно-східному корейському порті Гунґнам, щоб на випадок потреби евакувати аліянтські війська, що вдержують в тому районі мостовий причілок проти переважаючих сил ворога. Ген. Мек Артур, після своїх відвідин на фронті в Кореї в понеділок заявив, що наші війська там „відносно безпечні".

Америка і Британія піддержують пропозицію перемир'я в Кореї

Лейк Соксес, 13. грудня. — Злучені Держави Америки і Великобританія піддержали пропозицію щодо перемир'я в Кореї, негайно після того, як вона була зголошена вчора в Політичному Комітеті Генеральної Асамблеї арабськими і азійськими країнами. Совєтський представник ще не забрав до цеї резолюції становища, прохаючи один день часу, щоб могти її простудіювати. Резолюція передбачує створення комісії з трьох осіб, включно з теперішнім предсідником Асамблеї Ентезамом, які мали б провірити і встановити базу перемиря, що його не пропонується безпосередньо. Рівночасно з цею резолюцією внесено другу, яка пропонує створення комісії з представників сімох країн, в цьому п'ятьох великодержав, до яких зараховується теж комуністичний Китай, та представників Індії і Єгипту, яка розглянула б всі суперечні далеко-східні проблеми. Головна суперечність полягає в тому, що Злучені Держави, піддержуючи резолюцію в справі перемир'я, рішучо противляться, щоби цю справу зв'язувати якнебудь з проблемою Формози, натомість обговорити і вирішити її окремо і насамперед. Комуно-китайський уряд зі свого боку погоджується взяти участь в переговорах тільки тоді, як йому будуть признані рівні права та як проблему Кореї і Формози обговорюватиметься як одну цілість. Індійський представник, що грає провідну ролю в цій дипломатичній акції, схарактеризував становище комуно-китайського уряду як „своєрідну доктрину Монро для Китаю", на підставі якої кожна чужа інтервенція на території, сусідній з Китаєм, мала б вважатися ворожим актом проти самого Китаю. Дипломатичний світ з великою увагою слідкує за цим розвитком в О. Н., від якого може залежати мир або війна в світі на найближчу мету.

ЗАХІДНО-НІМЕЦЬКИЙ УРЯД ВІДКИНУВ ЗАХІДНУ ПРОПОЗИЦІЮ В СПРАВІ АРМІЇ

Франкфурт, Німеччина, 13. грудня. — Уряд Західно-німецької Федеративної Республіки відкинув вчора аліянтську пропозицію щодо провізоричної і тимчасової розв'язки проблеми німецької участи в західно-европейській оборонній підготовці. Плян передбачував створення малих німецьких військових частин і включення їх в пляновану европейську армію, запевняючи, що пізніше ці частини можуть бути зорганізовані в дивізії. Одну годину після того, як американськей представник передав цю пропозицію федеральному урядові, той відкинув її, заявляючи, що він не може погодитися на того роду „тимчасову розв'язку". Німецький уряд вияснив, що він не може прийняти жадної пропозиції, яка дискримінувала б німецького вояка, передумовою боєздатности якого може бути тільки „повна рівноправність", включно з організацією, вирядом і командуванням. Німецький представник вияснив, що уряд в Бонн не вимагає, щоби німець був головним командантом всіх німецьких військових частин та що вони підпорядкуються американському командантові, але під умовою, що ці частини будуть чисельно дорівнювати іншим під тою самою командою. Становище німецького уряду викликало щонайменше здивування серед аліянтів, які пішли аж так далеко, що запропонували німцям не тільки військові частини в силі дивізій, але й власне міністерство війни.

ШЕФИ ШТАБУ АТЛЯНТІЙСЬКОГО ПАКТУ ПОГОДИЛИСЯ НА РЕМІЛІТАРИЗАЦІЮ НІМЕЧЧИНИ

Лондон, 13 грудня. — Шефи штабів країн Атлантійського Пакту з несподіваною швидкістю досягнули тут вчора „кінцевого порозуміння" відносно технічно - військових проблем щодо включення німецьких військових частин в західно-европейську оборонну підготовку та створену в тій цілі спільну армію Атлантійського союзу. Сьогодні ці рішення будуть узгіднені зі заступниками Північно - Атлантійської Ради, а в наступному тижні будуть передані до кінцевого оформлення і вирішення Організацією Північно-Атлантійського Пакту, що збереться в Брюсель.

РОСІЙСЬКІ ДЕЛЕҐАТИ З О. Н. ЗМІНЯЮТЬ КВАТИРУ

Ґлен Ков, Н. Й. — Члени делеґації до Об'єднаних Націй Совєтського Союзу, які від кількох років винаймали палату з 57 кімнат небіжчика Морґана, почали пакувати свої речі тому, що покидають дотеперішню кватиру. Серед сусідів пішла поголоска, що совєтські делеґати вже покидають Америку і виїздять домів з кінцем теперішньої сесії Генеральної Асамблеї О. Н. Інші заперечують цю вістку, кажучи, що делеґація купує власний дім у повіті Вестчестер, на північ від Ню Йорку. Одначе це заперечення не вдоволяє занепокоєних людей. Вони вказують на це, що делеґати закуповували незвичайно великі припаси різного краму в сусідних крамницях, а це значило б, що вони беруть ці речі до Росії і раз на завжди покидають Америку з уваги на можливість війни.

● **Ільза Кох**, відома зі своїх злочинів в гітлерівському концтаборі в Бухенвальді, де її чоловік був командантом, з'їхала з глузду, або вдає, що збожеволіла під час чергової розправи перед німецьким судом в Авґсбурґу.

ВИГОТОВЛЯЮТЬ ЧОРНУ ЛІСТУ ПІДПРИЄМСТВ, ЩО ТОРГУЮТЬ З РОСІЄЮ

Вашинґтон. — Хоч між Америкою й Росією війна не проголошена, то вже складається Чорна Ліста з іменами підприємців і торговців, які ведуть бизнесові трансакції з Совєтами. Досі департамент торгівлі помістив на лісті 1,500 торговців, що мають зв'язки з Росією або її сателітами. Між ними є 1,000 фірм, приміщених в Европі, Південній Америці, британській колонії Гонк Конґ, і в португальській колонії Макао, на Далекому Сході. Цей список зладжено тимчасово, щоб бути на поготові, коли зайде потреба.

Існування лісти стало відомим, коли департамент торгівлі проголосив, що заборонив перевіз всяких товарів з тутешньої країни до фірм „Індостріял Спешелті Компані Лтд." в Лондоні. Ця фірма переслала до Росії 50 тон рідкісного металю молібденум, хоч він був замовлений для Британії. На ділі замовлення було зроблено на 100 тон, одначе, коли американський еспортер довідався, що перша посилка молібденум пішла до Росії, він стримав другу частину.

ВИСТУП Д-РА КОРОСТОВЦЯ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, 13. грудня. — В останній хвилині довідуємося, що відомий наш земляк, англійський громадянин і співробітник міністерства війни в Лондоні, полк. Володимир Коростовець, виступить сьогодні в год. 8:15 в „Ірл Голл" в Колумбійському Університеті з доповіддю про „Минуле й майбутнє Росії". Д-р Коростовець, що відбуває тепер поїздку з доповідями по Канаді і Злучених Державах, відвідав минулого тижня теж головну канцелярію У. Н. Союзу та Редакцію „Свободи".

КОНЦЕНТРАЦІЯ ВЕЛИКИХ ВОРОЖИХ СИЛ ДО НОВОГО НАСТУПУ В КОРЕЇ

ОБІ СТОРОНИ ПЕРЕГРУПОВУЮТЬСЯ, СЛІДКУЮЧИ ЗА ДИПЛОМАТИЧНИМ РОЗВИТКОМ В О. Н.

Токіо, 13. грудня. — Командування комуно-китайських військ в Кореї почало концентрувати величезні сили на стратегічному центральному секторі фронту, приготовляючись правдоподібно до нового наступу проти аліянтських ліній на північ і на схід від Сеул. Між головними ворожими військами і аліянтськими силами тепер існує широка смуга „нічиєї землі", на просторі якої приходить час до часу тільки до зустрічі розвідчих частин. Висилаючи наперед менші загони переформованих з партизанів комуно-корейських військ, китайське командування намагається ствердити де є нова аліянтська оборонна лінія, — сильно бережена військовою таємницею. Речник Восьмої Армії в Кореї заперечив поголоски, що вже всі аліянтські війська відійшли з території на північ від 38-ої паралелі, але відмовився виявити будь-які подробиці. Стверджується, що по обох боках фронту тепер ведеться війна очікування. Аліянтські війська, після довгого відступу, зайняли нові позиції на лінії „в околиці" Сеул, тоді як комуно-китайські сили зосереджують щораз нові частини та підтягають на фронт щораз нові підкріплення, приготовляючись до нового наступу. Обі воюючі сторони, здається, очікують дальшого дипломатичного розвитку на терені Об'єднаних Націй в Лейк Соксес, від якого теж залежатиме дальший роз- [illegible] носно малому вже мостовому причілку в північно - східній Кореї в районі міста Гамгунґ і порту Гунґгам була тільки незначна активність розвідчих відділів, після того, як з'єднання американської морської піхоти з успіхом пробилися з ворожого оточення та злучилися з головними силами. Стверджується, що в тій акції американські моряки завдали ворогові около 10,000 втрат. Досі не подано, чи ця аліянтська база буде вдержувана. хоча в порті стоять на поготові кораблі, якщо була б необхідна евакуація. Аліянтська розвідка стверджує, що комуно-китайське командування перекинуло з Манджурії до Кореї дві свої нові дивізії, збільшуючи їх загальну кількість до 27. Обі дивізії — це монгольська кавалерія на малих конях, кожна в силі 4 до 7 тисяч вояків. Аліянтська авіяція продовжувала свої масові атаки на воєнні цілі ворога на фронті і в запіллі.

„СМЕРТЬ АМЕРИКАНЦЯМ" ЗАПОВІДАЄ КОМУНО-КОРЕЙСЬКИЙ ПРЕМІЄР

Москва, 13. грудня. — Совєтська преса передає в цілости заклик комуно - корейського премієра Кім Іль Сунґа до фронтових комуністичних збройних сил, взиваючи їх до „смертельної пімсти" на „американських інтервентах" та на „зрадницькій банді Синґмана Рі". Сунґ, в своїй заяві до „корейського народу", закликає всіх, щоб не дали американцям часу перегрупуватися та приготовитися до дальшої оборони, тільки використали дотеперішні перемоги і скинули американців в море. Заяву комуно - корейського премієра, видану, очевидно, в порозумінні з Москвою і Пейпінґом, інтерпретується як один зі заповідників, що комуністи не думають зупинитися на 38-мій паралелі.

ГЕН. МЕК АРТУР ВСТАНОВИВ НОВІ ЗАХОДИ БЕЗПЕКИ

Токіо, 13. грудня. — З огляду на явну інтервенцію комуно-китайських сил у війні в Кореї, ген. Мек Артур встановив нові заходи безпеки, прохаючи пресових представників не подавати до публичного відома нічого такого, що могло б мати користь для ворога. Він зокрема просив не обговорювати інформацій відносно плянованих акцій та відносно рухів військ, за виїмком тих, що боряться на фронті, як теж відносно використовуваної зброї та цілого ряду інших заходів, що могли б послужити ворогові в його плянуваннях.

900,000 НАЦІОНАЛІСТИЧНИХ ПАРТИЗАНІВ В КИТАЮ

Гонґ Конґ, 13. грудня. — З поінформованих джерел тут повідомляється, що на окупованому комуністами китайському континенті діє тепер щонайменше 900,000 проти-комуністичних партизанів. Тут зараховується тільки тих, що пробують координувати свою акцію та надати їй відповідної пляновости, тоді як загальна кількість активних борців проти комуністичного режиму є незрівнянно більша. В останньому повідомляється про сильну повстанську акцію в провінціях Кванґсі і Квантунґ, де повстанці опановують величезні простори. Крім явної повстанської акції, якою керують досвідчені і загартовані в боях старшини національно-китайської армії, повідомляється теж з усіх провінцій про спонтанний спротив населення комуністичній владі та її розпорядкам. Цій партизанській акції приділюється велику увагу та заповідається важливу ролю на випадок поширення корейської війни теж на китайську територію.

ЄГИПЕТ ПОГРОЖУЄ СОЮЗОМ ЗІ СОВЄТАМИ В СПРАВІ СУЕЗУ

Каїро, 13. грудня. — Акція Єгипту за здобуття повної контролі Суезького каналу прибрала в останньому драстичних форм, як двох з членів парляменту запропонували почати переговори з країнами совєтського бльоку і визнати комуністичний Китай, щоб в той спосіб зробити натиск на західних аліянтів та заставити британців евакувати цю стратегічну зону. Стверджується, що ці пропозиції викликали „помітний і несподіваний ентузіязм", хоча можливо, тільки тимчасовий. Ці конкретні пропозиції зв'язуються з веденою вже від деякого часу кампанією в арабській пресі, що теж пропонує порозумітися зі Совєтами проти — „несправедливого відношення" до арабських країн з боку західних аліянтів.

В СВІТІ

● **Турецький парлямент** величезною більшістю голосів рішив вислати дальші контингенти турецьких військ до боротьби проти комуністичної аґресії в Кореї.

● **Французький міністер** закордонних справ Роберт Шуман повідомив в парляменті, що „ми є напередодні нової конференції чотирьох великодержав."

● **Політбюро німецької** комуністичної партії в совєтській зоні остерігає західно-німецький уряд, що створення плянованих німецьких військових частин в західно-европейській армії „невідклично приведе до війни і катастрофи".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СЛОВА І ДІЛА

Вислід конференції між президентом Труманом і британським премієром Атлі у Вашингтоні, перебіг нарад в Раді Безпеки та Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй, як і ціла міжнародна дипломатична активність в усіх країнах і на всіх континентах могла б викликати сумніви щодо можливостей оборони західного світу перед загрозою з боку большевизму. Розпачливі заяви в справі миру та дипломатичні шукання дошки рятунку для нього, хоч би цим мала бути навіть бритва, могли б навіяти песимізмом тих, що знають большевизм і безвиглядність фразеології про можливість співжиття з ним.

Проте, незалежно від того, що вариться в дипломатичному кітлі, факти з практичного поступування західних демократій переконують, що вони далеко не є такі наївні у відношенні до большевизму, як це могло б здаватися. Короткий огляд тих фактів, головно у відповідальних за долю світу Злучених Державах, хай послужить доказом цього твердження.

Мобілізація в Злучених Державах приспішується скорими темпами. Збройні сили, що тепер виносять около 2,200,000 людей, мають бути збільшені в скорому часі щонайменше до 5 мільйонів. Покликання до військової служби буде приспішене. Вся молодь до 26 року життя повинна освоїтися з думкою служби Дядькові Семові. Це саме відноситься до збросння. Видатки на нього, що виносять тепер 50 біліонів долярів мають бути збільшені до 100 біліонів вже на початку наступного року. Рівночасно з цим надходить контроля платні і цін та поступова раціоналізація. Все це вже не є пусті слова, але реальна дійсність, як реальною є загроза для миру в світі.

Заповіджене бажання переговорів з комуністами в Кореї в нічому не зменшує загрози війни, навіть якщо б прийшло до порозуміння. Війна з Китаєм є вже доконаним фактом. Евентуальне порозуміння було б тільки хвилевим перемирям, бажанням виграти на часі, тоді як оба табори гарячково приготовляються до кінцевого полагодження своїх суперечностей.

В міжчасі війна в Кореї комплікується американсько-британськими розбіжностями. Але це справи не зміняє. Британці, приятелі китайських комуністів в Пейпінгу, боряться проти них в Кореї. Якщо президент Труман не змінить свого становища під напором інших союзних націй, Формоза не буде передана комуністам. Американські військові кола мають бути неуступ[illegible] баз. Рівночасно стверджується, що Злучені Держави рішені повести стратегічне бомбардування проти китайських баз, навіть коли б довелося евакувати Корею. Заповідається можливість активної допомоги національним партизанам на китайському континенті, включно з можливістю висадки збройних сил Чіянґ Кай-шека, що сьогодні є найбільші і найсильніші на азійському континенті, за виїмком самих комуно-китайських військ. Подібне становище Злучених Держав заповідається теж до визвольних рухів на поневоленому Совєтами східно-европейському континенті.

У Вашингтоні заповідається в поінформованих колах теж деякі персональні зміни на головних становищах. Найважливішою з них мала б бути зміна на пості державного секретаря.

Під кутом цеї підготовки стоїть теж американське відношення до европейських та інших союзників. Справа німецької участи в західній обороні вже вирішена. Французи, після кількох розмов з американськими представниками, зрезиґнували зі своїх дрібноміщанських торгів в обличчі примарів нової світової пожежі. Приспішується оборонна підготовка в районі Середземного моря, на Балканах і на Близькому Сході.

Демократичний світ, зі Злученими Державами на чолі, своїми дипломатичними виступами переконує, що він справді бажає миру. Своєю оборонною підготовкою він рівночасно доказує свідомість, що того миру не бажає собі большевизм і Політбюро в Кремлі. Тільки тоді, як всі вільні народи займуть таке становище, доля нашої цивілізації буде запевнена і світ впевнено зможе піти назустріч майбутньому, яке воно не було б.

Підсумки конференції Атлі-Трумана

Конференція англійського премієра Клемента Атлі з президентом Труманом, що тривала майже цілий тиждень, закінчилася минулої п'ятниці спільним комунікатом, в якому стверджується „повне порозуміння" в цілому ряді справ, включно з безкомпромісовістю щодо Кореї. В комунікаті стверджується, що західні аліянти готові увійти в цій справі в переговори з комуністичним Китаєм на базі „вільної і незалежної Кореї" та чартеру Об'єднаних Націй. Там сказано: „Мусять бути пороблені всі заходи для досягнення цілей Об'єднаних Націй в Кореї мирними засобами та для розв'язки корейської проблеми на базі вільної і незалежної Кореї...", додаючи, що „якщо китайці зі свого боку дадуть докази подібного становища, ми надіємось, що справа миру зможе бути вдержана. Якщо вони цього не викажуть, тоді від народів світу, що діють через Об'єднані Нації, залежатиме вирішення, як можна зберегти принципи чартеру О. Н."

В коментарах до цього офіціяльного повідомлення не скривається сумнівів і здогадів, що ці загальні фрази про „повне порозуміння" ані не виясняють цілости міжнародної проблематики, ані не дають бази до будь-якої розв'язки теперішньої кризи. Бо крім „основного порозуміння" щодо принципів, президент Труман і премієр Атлі не могли порозумітися та вирішити цілого ряду конкретних справ, що цілком певно виринули б при будь-яких розмовах з комуністами та від яких без сумнібу залежить мир або війна в найближчій майбутності.

До цих невирішених і неполагоджених справ зараховується три головні: 1. Майбутність Формози; 2. Справа репрезентації Китаю в О. Н.; 3. Справа визнання комуно-китайського режиму. В комунікаті стверджено, що премієр Атлі і Англія все це визнають комуністичний режим в Китаю та вважають, що він повинен мати свого представника в О. Н. При цьому додається, що Злучені Держави задержують своє опозиційне становище як щодо визнання комуно-китайського режиму, так і щодо його репрезентації в О. Н. Президентові Труманові і премієрові Атлі не пощастило теж дійти до будь-якого порозуміння щодо дальшого становища в справі Формози та її майбутньої долі. Крім того, виявилися теж діяметральні розбіжності поглядів щодо евентуальних санкцій та обмеженої господарської бльокади проти Китаю, якщо його комуністичний уряд відмовився б від переговорів в справі Кореї.

Це, очевидно, не перерішує важливости відбутої конференції та її історичного значення для дальшого розвитку в світі. Про це переконують порозуміння в таких головних справах:

1. Злучені Держави погоджуються поінформувати уряд Британії наперед, якщоб світове положення погіршилося до тої міри, що було б необхідно використати атомову бомбу. Згідно з постановами конференції в Квібек під час другої світової війни, Англія і Канада мали право вета щодо вжиття атомової зброї. Премієр Атлі не вимагав подібної клявзулі тепер, але задовольнився постановою про попередню інформацію.

2. Рішено не робити жадних суттєвих уступок і угодовости в справі Кореї чи будь-якій іншій і раз на завжди відкинено думку про „мир за всяку ціну", що в практиці виявився тільки заохотою до війни.

3. Обі країни зобов'язуються по можності якнайшвидше збільшити свої оборонні можливості, зокрема збільшити свої збройні сили та поширити продукцію зброї для свого власного вжитку, як і для союзних країн.

4. Рішено приспішити кінцеве оформлення оборони в рямках Атлантійського Пакту. Сюди належить теж об'єднання збройних сил під спільним верховним командуванням та назначення головного команданта, що мало б статися „скоро". Вважається, що головним командантом буде іменований ген. Айзенгавер та що це станеться впродовж найближчих 10 днів, хоча цього в комунікаті не сказано.

5. Обі країни зобов'язуються співпрацювати разом та з іншими союзними державами для збільшення продукції стратегічних сирівців та подбають, щоб ці матеріяли не попадали до рук можливого ворога, натомість були розміщені відповідно до потреб в союзних країнах. Це зокрема важне для Британії, яка побоювалася, що при збільщеній воєнній продукції в Америці та магазинуванні сирівців вона могла б легко вичерпатися зі своїх запасів, якщо було б припинене або зменшене постачання з Америки.

6. Вільні країни азійського континенту, з огляду на збільшену загрозу комуністичної агресії, діставатимуть від обох країн всю можливу тільки допомогу.

7. Злучені Держави і Британія робитимуть всі можливі дальші заходи, щоби переконати Совєтський Союз і комуністичний Китай про свої мирні цілі та щире бажання співпраці, якщо такі самі цілі і таке саме бажання будуть виявлені практично теж з комуністичного боку.

Це загальні підсумки останньої конференції у Вашингтоні. Вони, справді, самого положення не розв'язують, але його в багато дечому виясняють, що цілком певно не залишиться без впливу на дальший розвиток подій.

Іван Кедрин

ДЕРЖАВНИЙ ЦЕНТР

У резолюціях великої маніфестації у Ню Йорку з приводу геройської смерти ген. Тараса Чупринки, (що її наслідували і ще наслідують всі інші подібні українські масові збори з цієї самої нагоди), вперше введено український репрезентаційний три-поділ: у краю — УГВР, на еміґрації УНРада, у ЗДА — Конґресовий Комітет.

Автор цих рядків не має заміру входити тут тепер в аналізу такого поставлення справи та займати до нього становище. Стверджує сам факт і звертає увагу на інший факт: і в тих самих резолюціях і в перечислених промовах у Ню Йорку, Филаделфії і інших великих і менших містах Злучених Держав, де існують поважніші українські громади, говорилося і говориться про визвольну боротьбу і її жертви, — про край і еміґрацію, про УГВР, Українську Національну Раду і Конґресовий Комітет, — закликається до єдности у дальших змаганнях за волю України, до пієтизму для поляглих борців, до жертвенности на цілі дальшої політичної і збройної боротьби. Не говориться тільки про одно: про Український Державний Центр. Себто промовчується установу, з існуванням котрої найтісніше зв'язане „Вірую" кожного українського патріота, таксамо американського патріота, що стоїть на становищі обов'язкової потреби існування соборної і самостійної української держави та всецілої допомоги цій ідеї.

Во українська визвольницька боротьба — однаково інформаційно-пропаґандивна і закордонно-політична, як і активний і пасивний спротив борців в Україні — це вже не тільки акція, зроджена з почувань і думок. Це, слава Богу, акція колишніх громадян української держави, або їхніх синів і доньок, отже акція, оперта не на бунтарському, а державницькому підході. Бунтарський підхід має на оці неґацію, державницький — будову. Державницький підхід до української визвольницької боротьби полягає на тому, що не тільки існувала українська держава, але й що безперервно існує український Державний Центр. Колись він був на рідних землях, потім, під напором ворога, він мусів перенестись на чужину. Політична зрілість українства і мудрість української політичної думки — збагнула вже тайну, що всією підвалиною сучасної боротьби українства за державність і всіх сподівань цю державність здобути є саме нитка безперервности Державного Центру. Не тільки задля святої традиції, не лиш з найбільш очевидного пієтизму для минулого, але ще й для збереження правної підстави для такої боротьби і підстави всіх вимог на міжнародному грунті. Однаково, виховування народу в державницькому дусі, як і міжнародній український процес за державу були б завернені назад до років, коли перевиховувано етнічну масу в націю та коли чужинців переконувано, що українці і москалі, чи поляки, це не те саме, — ми мусіли б завернути назад до стадії примітивізму, коли б ми не мали і не зберегли досі українського Державного Центру.

Бо в сучасній дійсності існують лише дві можливості: — 1. або признати, що існує Українська Соціялістична Радянська Республіка, як українська держава, без уваги на її устрій та ступінь залежности від Москви, або 2. ствердити, що УССР — це не держава а фікція, штучно створена і піддержувана московсько-совєтським окупантом, який знищив Українську Народну Республіку, вигнавши її уряд поза межі краю. Отже існують теоретично тільки дві можливості: або признати існування українського державного центру в Києві, або його існування на еміґрації. Коли приймаємо, що перша можливість відпадає, бо поняття „українська, совєтська держава" таксамо у своому нутрі нісенітне й суперечне, як наприклад поняття „совєтська демократія", де одно слово перечить другому, то не існує взагалі проблема сумнівів щодо єдиного українського Державного Центру, того, що був і є. Нема нині народу у світі, який мав державу, втратив її і змагає до її відбудови та який не покликувався б на свій державний центр. І признавання такого державного центру стоїть понад усі партійні світогляди, понад устроєві ідеології, понад симпатії й антипатії до осіб у Державному Центрі та понад усю навіть найслушнішу і найсправедливішу його критику.

Державний Центр УНР на еміґрації переходив різні стадії, мав різні вигляди і змінявся однаково в організаційній структурі, як і особах. Первісно він існував у Тарнові і поруч із світлими моментами — (скликання Ради Республіки), мав дуже несвітлі (напр. уряд

(Закінчення на стор. 3-тій)

ВИБОРИ У БРАЗИЛІЇ

Дня 3 жовтня ц. р. відбулись загальні державні вибори у цілій Бразилії.

Наша громада, а зокрема бразилійські громадяни українського роду, які зосереджуються головно в провінції Парана, взяли в них живу участь.

В провінції Парана вибрано послом до Бразилійського Федерального Парляменту в Ріо де Жанейро відомого нашого громадянина д-ра Петра Фірмана.

Ділимось з усіми цією радісною вісткою та подаємо деякі інформації про нового члена бразилійського федерального парляменту:

Д-р Петро Фірман є сином бл. п. Антона Фірмана, який приїхав з Тернопільщини в перших роках цього століття і був широко відомий усій нашій громаді в Бразилії. Як землевласник та купець — допомагав матеріяльно нашому громадському життю та присвячував йому незвичайно багато часу та праці, ставши зразковим провідником громадянином. Був одним з основників „Українського Союзу в Бразилії" в 1922-му році, протягом довгих років безупинно членом його Управи і кілька разів головою, являючись виразником здорової щирої громадської праці та залишаючи по собі світлу незабутню память в усій нашій громаді. Його син, д-р Петро Фірман, роджений 1913 року, розпочав середню науку в колеґії ім. Петра Могили, (основаній в Порто Уніон проф. Петром Карманським в 1924 р.) та закінчив її в Паранській Державній Гімназії. Затим покінчив правничі студії в Паранському Університеті, де осягнув ступінь доктора прав. Уже як студент, став учителем в Паранській Державній Гімназії, а за тим пішла його блискуча карієра: стає державним прокуратором в Резерві, Малє і Гуарапуаві, обласним шефом поліції в Понта Ґросса, директором Департаменту Державної Безпеки штату Парана, шефом кабінету Секретаріяту Внутрішніх Справ та Судівництва, директором Департаменту Повітових Управ, представником Паранського Уряду в державному Інституті Ерва-Мате, наймолодшим віком членом Адміністративної Ради провінції Парана, а за тим послом до Паранського Сойму. В ньому вибивається на провідне становище, як голова Соймової Репрезентації партії Суспільно-Демократичної, яка мала подавляючу більшість посольських мандатів у Соймі. В скорім д-р Петро Фірман стає секретарем штатної Екзекутиви Суспільно-Демократичної Партії, а за тим державним секретарем Хліборобства, Промислу та Торгівлі в Парамському Уряді. За ввесь час своєї діяльности, а зокрема на останньому становищі, віддає неоцінимі прислуги нашій громаді, остаючи ввесь час зразковим громадянином та членом, а сьогодні почесним головою „Хліборобсько-Освітнього Союзу".

Ось так, сьогодні, перший раз на південно-американському континенті, син українського еміґранта став членом Федерального Парляменту 50-мільйонової Бразилійської Республіки — на славу та добро всієї нашої громади. Цю радісну вістку шлем усім нашим землякам в усьому світі.

Однак, в нас, також „З журбою радість обнялась".

До провінціонального Сойму в Парані наша громада рахувала провести двох кандидатів: один з них адвокат д-р Юліян Буський — посол в теперішній каденції, — другий д-р Олекса Занько, професор хемії Філософічного Факультету, високий урядовець державного Секретаріяту Хліборобства та член Контрольної Комісії „Хліборобсько - Освітнього Союзу". В останній час перед виборами виринула ще кандидатура п. Йосифа Ділая, бувшого працівника друкарні оо. Василіян, а сьогодні студента прав, якого попирала „Праця", орган оо. Василіян.

Висунення трьох кандидатур виявило ось такі наслідки: ніодин з наших кандидатів до Паранського Сойму не пройшов, а голоси, які вони зібрали, вистачили б на те, щоб вибрати двох з великою надвишкою. Д-р Ол. Занькові недостає всього (досадно сказати) 18 голосів і він став заступником посла, і тільки у випадку вибуття одного з вибраних послів, зможе ще протягом найближчих 5-х років перебрати посольський мандат.

Сподіваємось, що наша громада належно прийме оцей гіркий досвід і він стане цінним на майбутнє. — (Інф. „Хлібороба").

О. Бужанський.

ЗА ГРАТАМИ ГПУ — НКВД

3)

Я попав під перехресний вогонь трьох слідчих, які один перед другого доводили мені мою приналежність до контрреволюційної організації і безліч моїх гріхів перед совєтською владою, підсилюючи все це методами фізичного впливу.

Моє вперте мовчання довело їх до божевілля, а мене до фізичного катування.

На столі з'явилась купа справ Г. П. У. в розкішних оправах із Києва, Харкова, Полтави, Винниці і інших міст України.

Слідчі горячково показували мені в справах ті місця, де про мене згадували мої знайомі і друзі „не злим тихим словом".

Були тут свідчення моїх найближчих друзів і знайомих про такі події, які мені і моїм друзям ніколи і не снилось.

А слідчі діяли всіма властивими їм методами. Моє мовчання доводило їх до нестями. Я знепритомнів. З'явився лікар, якась дегенеративна фізія, оглянув мене, дав випити валеріянки і слідство пішло своєю чергою.

Я цілком стратив свідомість. Не пригадую, що було далі зі мною і що робили мені — відчував тільки біль.

Перед світанком охоронники привели мене до камери. Не знаю, що діялось зі мною в камері, але пригадую, що я весь час намагався вилізти на камерну стіну. До камери увійшла охорона, силою поклала мене на постіль і коли від мене відійшла, — не пам'ятаю.

Прокинувшись в годині 10 ранку, я побачив в камері знайомого інженера, мого першого співмешканця по камері. Він сидів на постелі, обнявши руками голову. На моє вітання і запитання — він був глухий і німий. Можливо і він мав приємність побувати в такому конвеєрі, як і я минулої ночі.

Як я довідався пізніше, його засуджено було на смертну кару, але після розгляду його прохання про помилування, — розстріл замінили 10 роками заслання до далеких таборів. Обвинувачували його в шпіонажі на користь Румунії.

З тих всіх свідчень пригадую зізнання інженера Любинського, які складались з кількох, досить великих, томів. Ті зізнання майже всі в'язні знали, тому, що їх всім показували, як зразок як треба писати зізнання. Завдяки такій популярності їх, коротко подам їх зміст.

Інж Любинського обвинувачено в шпіонажі на користь одної західньо - европейської держави. Отже, виходячи з цієї підстави, інженер Любинський дав широкі зізнання, зміст яких був такий:

На випадок інтервенції організувати по всій Україні повстанські комітети по трьохсистемній схемі — район, область і центр, що в своїх зізнаннях він блискуче виконав, організувавши на папері повстанчеські комітети на чолі з центром у Харкові. Всю необхідну зброю для повстанців йому надсилала буржуазна держава пароплавом до міста Одеси. Таких пароплавів до Одеси прибуло до 10 штук. Пароплави були навантажені модерною зброєю до гармат включно. Одержану зброю інженер Любинський відвантажував до районових та обласних центрів у розпорядження повстанкомів. Крім того, він же організував замах на уряд України та на Сталіна. Розгорнув широку шкідницьку роботу в економіці, фінансах та сільському господарстві.

Звичайно ґепеушники знали, що все написане інж. Любинським є „ліпа", але, як вони казали, для історії це був документ великої ваги.

Хто знав і знає совєтську дійсність, то той знає, що не тільки що пароплава не можна було розвантажити непомітно в Одеському порті, але і звичайний човен не міг пройти без контролі Г. П. У.

За ці всі послуги, як зізнався інженер Любинський, він одержав міліонові суми грошима.

Це все був повний абсурд, але цього вимагало Г. П. У. „для історії".

Ранком мене виводять до вбиральні. В супроводі охоронника іду коридором. Спостерігаю багато людей, які сидять біля дверей кабінетів слідчих, за якими наглядає охорона.

Пізніше я і сам мав „приємність" висиджувати на тих стільцях. Я довідався, що дехто просиджував на стільці 5—6 днів. Це була метода, тих часів ГПУ, змушувати в'язнів давати слідчим такі зізнання, які їм були потрібні. Крім того, в'язням весь час не давали спати, що доводило їх до непритомности.

Для всякого, хто не мав приємности побувати в лабетах ГПУ, сидіння на стільці чи стійка біля стіни могла здаватись іграшкою. Але хай кожен попробує висидіти чи вистояти 2—3 чи 4 години на одному місці, не рухаючись, той побачить, чим це пахне, а тим більше, коли вам не дозволяють ні рухатись, ні спати, а спати хочеться страшенно.

Коли біль фізично відчувається гостро, то і проходить більш рівноважно, людина відчуває себе людиною. Безконечне сидіння змучує людину духово і фізично, і людина перетворюється в лантух з половою.

Настав вечір і я знову в кабінеті слідчого. Слідчий, побачивши, що я прийшов без пальта, наказав охоронникові вернутись зі мною до камери й одягти пальто.

— Не зрозуміле бажання, — думаю.

Входжу до кабінету, але відчуваю, що в кабінеті досить депло.

— І для чого мене вдягнуто, — думаю собі. А грубка аж пашить.

— Як, надумав? Будеш писати зізнання? — запитує мене слідчий.

— Нічого не надумав, не маю що надумувати і ніяких зізнань давати не маю, — відповідаю.

Бачу слідчий здригнувся, очі палають ненавистю.

— А Василенка знаєш? Це твій найближчий друг. Підпис його знаєш? — ставить запитання слідчий.

Сказати, що не знаю, не було рації.

— Так, знаю.

— Так читай, що він про тебе пише, — і слідчий дає мені до рук зізнання мого любого Петрика.

Читаю, і чого тільки там не написано. Що ми мали зв'язок з закордоном, збирались позривати важливі залізничні містки, організовували повстанчі загони, постачали їх зброєю, одержували від одної буржуазної держави кошти і під кінець готували замах на геніяльного вождя.

— Бідний Петрику! Скільки ти мук витерпів, поки примусили тебе дати ці божевільні зізнання.

Слідчий пильно стежить за мною. Перечитав і кладу на стіл.

— Ну що, будеш писати? Даю тобі термін дві години. Ставай тут і думай.

Поставив мене коло грубки, закрив кватирку і вийшов з кабінету.

В кімнаті душно. Чую як з коридора до грубки підкидають вугілля. В кімнаті стає ще тепліше. Проходить година, друга. В кімнаті нестерпно душно, а тут ще пальто на мені. Ноги каменіють, стають тяжкими, розстрібнув пальто, але несподівано до кабінету заходить вартовий охоронник.

— Заключений, застібнуть пальто! — постояв, подивився на мене і вийшов.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В ЕВРОПІ

(За Українським Інформаційним Бюром)

ЗВЕРНЕННЯ ВИКОННОГО ОРГАНУ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ ДО ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

За датою 10 листопада ц. р. Виконний Орган УНРади вислав на руки Генерального Секретаря Об'єднаних Націй п. Тріґве Лі ноту такого змісту:

„Виконний Орган Української Національної Ради, як представництво українського народу в його боротьбі за свою незалежну державу, уже мав честь звертатися до ООН в справі положення на Україні. Це положення в останньому часі ще погіршало. В міру того, як наслідком агресивної імперіялістичної політики російського большевицького уряду збільшується напруження в міжнародніх відносинах, зростає теж сила терору, якого вживає той уряд супроти поневолених ним народів, особливо ж супроти українського. До нас доходять все нові відомості про реперсії, арешти і депртації українців. Ми маємо свідків дальшого систематичного народовбивства, якого допускається супроти українського народу російсько-большевицький режим вже від перших років свого панування на Україні. Про його розміри, систему і поодинокі факти свідчить, між іншим, знаменна промова сенатора Лімана, виголошена в сенаті ЗДА 25 липня 1950 року, якої копія тут додається.

Заступаючи на основі права людини, як не менш за основне право нашого народу на свободу, та, спираючись на артикули 1, 55 і 62 Хартії ООН, просимо про охорону українського народу перед актами насильства з боку большевицького режиму.

Одночасно підносимо протест проти намагання представників т. зв. Совєтської України репрезентувати український народ перед ООН і проти її виступів на тому форумі в ролі його репрезентантів. Делегати "уряду Совєтської України виступають перед ООН тільки в інтересі російсько-большевицького імперіялізму, для піддержки його аґресорських плянів і насильств. Так, делегат Совєтської України в Політичній Комісії ООН на її засіданні в дні 12. 10. 1950 року піддержував пропозицію представника СССР Вишинського, щоб рішення про основні проблеми світового миру належали не до компетенції Асамблеї ООН, а до Ради Безпеки, зложеної з 5-ти великодержав, де представник СССР завжди може ужити свого права вето і так унеможливити постанову більшости.

Тому ми заявляємо, що делеґати т. зв. уряду Совєтської України в ООН репрезентують тільки російську окупаційну владу на Україні, якій вони невільничо служать, і не мають нічого спільного зі справжніми інтересами українського народу. В кожнім разі Виконний Орган УНРади заявляє, що всі заяви, договори та акти представників т. зв. уряду Совєтської України не зобов'язують український народ, бо цей уряд накинутий Україні большевицькою владою совєтської Росії і виконує тільки волю Москви."

Ноту підписали: Ісаак Мазепа, Голова Виконного Органу УНРади, та Степан Витвицький, Заступник Голови ВО УНРади і Керівник Ресорту Закордонних Справ.

ВИСТУП ВИКОННОГО ОРГАНУ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ З ПРИВОДУ АТЕНТАТУ НА ПРЕЗИДЕНТА ТРУМАНА

Виконний Орган УНРади надіслав до Президента ЗДА Гаррі Трумана привітання такого змісту:

„Пане Президенте,

Виконний Орган Української Національної Ради, як представництво українського народу в його боротьбі за державну незалежність, з невимовним обуренням прийняв вістку про атентат, направлений проти Вашого життя, і з щирим задоволенням оцінив радісний факт, що злочинні наміри виконавців замаху не вдалися. В цьому вбачаємо прихильну до Вас і до Вашої країни волю Провидіння, що врятувало Вас для тяжкої і відповідальної служби не тільки на користь американського народу, але й цілого людства.

Посилаючи Вам, Пане Президенте, наші найщиріші гратуляції і побажання щастя і добробуту для Вашої країни, складаємо одночасно щиру подяку Вам і американському народові за великодушність, що прийняла тисячі українців, яких воєнна хуртовина і комуністичний терор позбавили їх Батьківщини. Цього гуманного діла український нарід ніколи не забуде, і ми сподіваємося, що вільна, незалежна демократична Україна в свій час знайде спосіб віддячитися американському народові за цю великодушну поміч нашим землякам.

З щирою повагою

Ісаак Мазепа, Голова ВО УНРади, Степан Витвицький, Заступник Голови і Керівник Ресорту Закордонних Справ."

ЗВЕРНЕННЯ РЕСОРТУ ПРЕСИ ТА ІНФОРМАЦІЇ ВИКОННОГО ОРГАНУ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ ДО ДИРЕКТОРА „ГОЛОСУ АМЕРИКИ"

Ресорт Преси та Інформації Виконного Органу УНРади звернувся до п. Едварда Беретта, державного секретаря і директора „Голосу Америки" з листом такого змісту:

„Вельмишановний Пане,

Пересилаючи Вам у прилозі англійський та український тексти відозви Виконного Органу Української Національної Ради, дозволяю собі просити Вас помістити вістку про цю відозву та її зміст в радіопередачах українською мовою „Голосу Америки". Я певен, що, вміщуючи в радіопередачах українською мовою вістку про відозву Виконного Органу, „Голос Америки" справить цим велику радість для населення поневоленої України.

Одночасно пересилаю до Вашого відома копію меморандуму, що його подав недавно Виконний Орган панові Тріґве Лі, Генеральному Секретареві Об'єднаних Націй.

При цій нагоді хочу поінформувати Вас, що Українська Національна Рада — це український екзильний парлямент, що утворився з різних українських політичних партій в липні 1948 року. Як найвища політично-національна демократична репрезентація українців, які борються проти московсько-большевицького тоталітаризму, Українська Національна Рада продовжує працю і традиції леґального уряду Української Народньої Республіки, який змушений був у листопаді 1920 року залишити територію України, окупованої московсько-большевицьким військом.

З глибокою пошаною

Микола Лівицький, Керівник Ресорту Преси та Інформації ВО УНРади".

За інформаціями, одержаними з кол УНРади, у відповідь на цього листа дякується за надіслані матеріяли та повідомляється, що їх передано для простудіювання до відповідних відділів Державного Департаменту ЗДА. Слід підкреслити, що, на думку українського громадянства, такі матеріяли треба не лише простудійовувати, але також використовувати — як в інтересах поневоленої України, так і в інтересах загальної справи оборони світу Свободи від наступу московського тоталітаризму.

З ДІЯЛЬНОСТИ КОМІСІЇ ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНСТВУ (КоДУС)

Від десяти років ризвиває свою всебічну діяльність „Комісія Допомоги Українському Студентству" (КоДУС). Сотням студентів запевнює „КоДУС" щорічно моральну й матеріяльну опіку, даючи їм змогу добувати на своїх і чужих високих школах фахову освіту й приготовлятися до відповідальної праці для добра народу.

Наслідки праці „КоДУС'у" дуже позитивні: багато українців і українок мали змогу завдяки цій допомозі закінчити свою освіту. Однак сьогодні, як і кілька років перед цим, все ще сотні молодих наших громадян не можуть обійтися без допомоги, щоб продовжувати свої студії. Пожертви від українських установ та окремих громадян напливають далі, однак їх не вистачає. Тому „КоДУС", стоючи від самого початку своєї діяльности на тій засаді, що видавані стипендії — це не дарунки, але позики, що їх стипендіянти зобов'язуються повернути, видав відозву, в якій закликає всіх бувших стипендіянтів, що покінчили студії і тепер мають уже можливість заробляти, звернути затягнуті борги і тим самим уможливити студії своїм молодшим товаришам.

ЗАСНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПРИХИЛЬНИКІВ ЕВРОПЕЙСЬКОГО РУХУ

Ідея об'єднаної Европи знаходить належне зрозуміння і стає популярною серед широких кіл українського громадянства. Українці мають надію, що Україну, подібно до держав-сателітів, буде включено до Европейського Руху. Виявом українського зацікавлення цією проблемою є зібрання українців в Мюнхені, що відбулося 28 жовтня ц. р. і що було скликане „Українським Комітетом в справах Об'єднаної Европи", на чолі якого стоїть керівник ресорту закордонних справ українського екзильного уряду Д-р Ст. Витвицький.

Згадане зібрання, що згромадило значну кількість українських громадських і політичних діячів, відкрив інж. Дм. Андрієвський, підкреслюючи велику вагу організації Европейського Руху для українців. Далі заслухано вичерпний доклад Д-ра Ст. Витвицького про історію Европейського Руху та схвалено організувати „Українське Товариство Прихильників Европейського Руху в Німеччині". По прийняттю статуту Т-ва, вибрано його управу. До управи ввійшли: Др Ст. Баран (голова), проф. О. Кульчицький, інж. Гр. Денисенко, Др З. Городинський та редактор В. Стахів.

50,000 ЛИСТІВ ДО АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН

На бажання українського організованого громадянства та Відділів Українського Конгресового Комітету з різних місцевостей Америки розсилаються на адреси поодиноких громадян по всій Америці листи - прохання Українського Конгресового Комітету в справі Національного Датку та Українського Народного Фонду.

Листи написані в двох мовах, по англійськи і українськи, та крім прохання містять теж подрібну інформацію про працю Українського Конгресового Комітету та про цілі, на які служитиме Народний Фонд.

Розіслано буде 50,000 листів! До кожного листа залучена коверта, щоби улекшити прислання Національного Датку. Може легко статися, що одна особа дістане і дватри листи, а друга не дістане, або, що лист дістануть і такі, що вже зложили свій Національний Даток. У всіх таких випадках просимо наших громадян, щоби листи передали чи переслали своїм знайомим або рідні, які, через брак адреси, не дістали нашого прохання.

Це є остання пряма акція в справі сплачування Національного Датку на Український Народний Фонд у році 1950. Число платників має виказати, скільки свідомих українських громадян - патріотів жиє в Америці і на кого можна опиратися в національно-визвольній праці.

Тому нехай не буде ані одного українця та українки, що не зложить свій Національний Даток, або не дасть пожертви на У. Н. Фонд по своїм силам.

Хто не дістане листа, нехай посилає Національний Даток або пожертву на адресу:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

P.O. Box 721 Church St. Annex

New York 8, N. Y.

Український Конґресовий Комітет Америки.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ЙОНКЕРС, Н.Й

Концерт Зої Полевської

Концерт Зої Полевської відбувся в Йонкерс в неділю 26 листопада.

Вперше від ряду років — українське громадянство мало змогу провести вечір в правдиво мистецькій атмосфері музики високої кляси, та почути й побачити артистку-челістку світової слави.

Музичному ляїкові важко писати оцінку мистецької гри Зої Полевської.

Про Зою і її батька проф. Миколу Полевських висловилися безліч родів критики великої світової слави — з великим признанням і захопленням ще в Европі. Вже й на американському континенті критика принесла Зої багато листків до вінка її славного імени, а також і наші визначні музики зобирали про неї голос.

Тож слова признання і похвали для Зої і проф. Миколи Полевських пораз сотий і то ще від скромних Йонкерщан — хіба зайві.

Остається лише підійти до справи з суспільної точки бачення.

Як в кожному проведеному ділі, так і тут є дві стороні медалі: Про неґативну не хочемо і не треба згадувати. Хай сумління тих, які може не поставилися до цієї справи так щиро, як вимагало б цього загальне добро — буде зворушене відношенням до п. Полевських — чужих, в першу чергу італійців, які хіба не мали інтересу в тому, щоб поперти українську критину, або українську музичну культуру. А хіба робота на мистецькім полі є теж одним з важних пропаґандивних засобів для поширення українського імени.

Ото ж повертаючи до справи — постанова італійського духовенства, преси, критиків і публіки — була дійсно гідна похвали, а то й для декого — наслідування.

Член симфонічної оркестри в Йонкерс п. Альфіді італієць, теж челіст, директор музичної школи — почувши гру Зої — по закінченні концерту зараз прийшов до ґардероби і в захопленні стискаючи її руки — бажав і пророкував якнайкращі успіхи. Він обіцяв представити Полевських ще раз окремо італійській публіці, зокрема публіці з мистецькими зацікавленнями, обіцяв уможливити їм доступ до телевізії і радіо. Хай це будуть може нездійснимі обіцянки (а може якраз!) одначе, яку віру можуть влити вони в душу артиста, віру в себе, в свій талан — віру, яка може загріти більше, чим повна каса.

Також вітали Зою італійські священики, з яких один знав її славне ім'я ще з побуту в Римі.

А друга сторінка медалі, ясна, блискуча. А є нею та рідка гармонійна праця окремо для цієї справи зорганізованого комітету. Членами комітету були іміґранти — старі і нові — робітники й інтелігенція. Кожен член цього комітету з великою заподадливістю і якнайосновніше старався виконати наложені обов'язки, лише з метою, щоб цей концерт вдався якнайкраще і притягнув якнайбільше публики своєї і чужої.

Справа зразу виглядала дуже безнадійно, одначе, як бачимо при добрій волі і праці охочих людей навіть у важкому під тим оглядом Йонкерсі — можна було щось осягнути.

Сподіємося, що другим разом Йонкерс покажеться ще більш гостинним для такого рода виступів, а й п. Полевські теж до нас це завитають.

Я. К.

ДЕРЖАВНИЙ ЦЕНТР

(Закінчення зі стор. 2-гої).

Пилипчука). Коли поляки „порадили" С. В. Петлюрі переїхати до Парижа, Державний Центр був поділений між Париж і Варшаву. Після смерти С. В. Петлюри він був цілком у Варшаві, хоч деякі члени еміґраційного уряду УНР знаходилися поза Польщею. — Довгий час в опозиції до Державного Центру стояла група української еміґрації, під проводом того самого І. Мазепи, який — будучи премієром останнього уряду УНР в Україні — є ним і тепер, на еміґрації, будучи головою Виконного Органу Української Національної Ради.

Сама Українська Національна Рада не вичерпує проблеми українського Державного Центру. Формально Державний Центр складається з Президента Української Народної Республіки на еміґрації, яким був Голова Директорії і Головний Отаман, Української Національної Ради, як своєрідного парляменту на еміґрації, і її Виконного Органу, як уряду. — Фактично на Державний Центр складається саме ота вищезгадана безперервність української державницької нитки, всі правні акти, що лягли в основу існування української держави, починаючи від 22 січня 1918 року, вся українська політична думка, яка вже виросла з пеленок романтики і мусить спіратися на установах, які вдержують правопорядок, виховують цілі покоління в почутті правовости і в кожній хвилині можуть стати міжнародним партнером, маючи за собою арґументи історичних дат і актів, увесь питомий тягар історичного прецеденсу. І, знову повторяємо, ані особи ані навіть структура Державного Центру не є вирішним для того, щоб його признавати і його шанувати. Нині всі польські патріоти в світі признають польський державний центр у Лондоні, дарма, що існують цілі зорганізовані гурти, які стоять до нього в опозиції. Раз такий центр може бути активніший, раз пасивніший, раз кращий, то знову гірший, але він існує. І тому всім нашим ворогам так залежить на його зруйнуванні і тому всі ми, що знаємо всі гріхи нинішнього українського Державного Центру, мусимо його піддержувати: в інтересі української справи і — за нашим святим переконанням — таксамо в інтересі ЗДА.

Редакція „Свободи", мабуть відчуваючи і ракуючись, що згаданий на вступі три-поділ, викличе поважні рефлексії і сумніви, в редакційних статтях вже підкреслила значення Української Національної Ради. Завданням цих рядків є доповнити ті міркування пригадкою, що УНРада є тільки одною із складових частин українського Державного Центру. І що без уваги на практичні можливості діяння у цих чи інших умовинах, без уваги теж на всі арґументи, що кажуть шукати компромісової формули резолюцій збору, що в ньому беруть участь люди найрізнородніших поглядів, трудно ставити знак рівности поміж Державним Центром і будь-якою іншою, хоч би найбільш заслуженою в минулому і з найбільшими реальними можливостями в майбутньому іншою українською репрезентаційною установою.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА"

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ В ЗДА

звідомляє своїх членів, що в СУБОТУ, 16-го ГРУДНЯ 1950 точно о 5:30 пополудні, в New York-у, в домівці Літер.-Мист. Клюбу, 149 друга Евеню (між 9-10 вул.) відбудеться доповідь д-ра Фединського Юрія на тему „До джерел американського права". Гостям раді. Присутність членів побажана.

Виділ.

ДОПОВІДЬ Д-РА А. МАРГОЛІНА ПРО „НАУКУ Й ПОЛІТИКУ"

Ню Йорк. — Старанням Всеукраїнської Академії Наук у ЗДА, відбулася в неділю, 10 грудня в Літературно - Мистецькому Клюбі доповідь д-ра Арнолда Д. Марголіна з Вашингтону при виповненій у щерть викладовій залі (понад 200 осіб). Покликуючися на засаду Конфуція з-перед віків, що для знання майбутности треба знати минуле, доповідач навів цілу низку недавніх історичних промахів, які мали вирішальний вплив на сучасні події. Деякі з теперішніх трагедій були передбачені й заповіджені доповідачем у його розмові з різними дипломатами, з якими він як представник уряду Української Народної Республіки, мав нагоду зустрічатися.

Прелегент доводив, що тільки демократичний суспільний лад у світі запевнить незалежність Україні, а всякі нші спекуляції принесуть невдачу. Змагання до заведення такого ладу мусить — швидше чи пізніше — принести кінець тоталітарним режимам, — отже й теперішньому комуністичному режимові — як це показалося на недавніх інших подібних режимах.

Щодо України, д-р Марголін ствердив, що небагато є росіян, які розуміють практичне пристосування демократії для признання Україні права незалежности. Одначе таке наставлення росіян не виправдує становища деяких українських кол таврувати цілу російську націю як імперіялістичну. Він радить навязати звязки з нечисленними російськими демократами і переконувати їх про необхідність визнання самостійности України.

Після реферату кільканадцять слухачів ставили питання до доповідача, а з цього вивязалася інтересна дискусія на біжучі теми.

Зібрання відкрив і проводив проф. І. Ветухів, голова ВУАН, а д-р Марголін привітав працю ВУАН на американській землі.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮАРК, Н. ДЖ. — Річні збори Т-ва Зап. Січ, від. 371 відбудуться в пятницю, 15. грудня 1950, в год. 8 ввечорі в Січовій Галі 506 — 18-та Евню, Нюарк, Н. Дж. Буде звіт урядників, як також вибір уряду на наступний рік. Кожний член повинен бути на зборах. — За уряд: О. Паньків, предс.; Ю. Баранюк, секр.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Річні збори Бр. св. о. Николая, від. 99, відбудуться в неділю, 17. грудня, зараз по Сл. Божій, в парафіяльній галі. Проситься всіх членів прийти на ці збори, на яких будуть звіти уряду, а також контр. комісії, і вибір уряду на 1951 рік. — П. Герман, секр.

ВЕСТ ІСТОН, ПА. — Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 137 повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 17-го грудня, в год. 1. попо., в церковній галі. Проситься всіх членів прийти на ці збори, бо буде звіт уряду і контрольорів. Довгуючих членів проситься вирівняти свої довги. Буде вибір нового уряду на 1951 рік. Таксамо закликаємо всіх вступати в члени У. Н. Союзу. — За уряд: Ф. Саґатий, предс.; М. Колодруб, кас.; С. Колодруб, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Тов. Подільська Січ, від. 8, повідомляє членів, що річні збори Тов. відбудуться в неділю, 17. грудня, о год. 2-гій пополудні, в салі Клюбу, 13 Washington St. Просимо явитись і привести нових членів. Рівнож буде річний звіт і вибір уряду на рік 1951. — За уряд: Н. Мазур, предс.; В. Мандзій, секр.

ТАВНТОН, МАСС. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 122, просить своїх членів і члениць, прийти на річні збори в неділю, 17. грудня, точно в 2-гій год. пополудні, в Тов. Домі на Maple Ave., бо є важні справи до вирішення. Рівнож буде вибір нового уряду на наступний рік. — В. Проніцький, предс.; Х. Салата, кас.; М. Попович, секр.

АМГЕРСТ, МАСС. — Річні збори Тов. ім. Юрія Вашинґтона, від. 199, відбудуться в неділю, 17. грудня, о год. 2. пополудні, в домі п. Гр. Ковба, Northampton Rd. Просимо всіх членів прибути, бо є важні справи до полагодження. Рівнож буде вибір уряду на рік 1951. — Уряд.

МАГАНОЙ СИТІ, ПА. — Тов. Запорозька Січ, від. 305, повідомляє членів, що річні збори відбудуться 17-го грудня о год. 11:30, зараз по Сл. Божій, в церковній галі. Проситься усіх членів прийти і вислухати річних звітів урядників і контролі за рік 1950. Є теж інші важні справи до полагодження, як читання кореспонденції з головної канцелярії У. Н. С., та вибір уряду на 1951 р. Усі довгуючі члени повинні прийти і вирівняти свої залеглости, бо жадних довгів не будемо переносити на наступний рік, а тому члени, що не вирівняють своїх залеглостей, будуть виключені з членства. — За уряд: Н. Максимчук, предс.; М. Тихоневич, кас.; М. Гентош, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Річні збори Тов. Укр. Нар. Дому, від. 316, відбудуться в суботу, 16. грудня, в год. 8. ввечорі, в Товариськім Домі, 831 Джозеф Евню. Проситься усіх членів і члениць прибути, бо на цих зборах переведеться важні ухвали, як рівнож буде вибір нового уряду на рік 1951. — І. Свереда, гол.; П. Ковтун, кас.; В. Гавриляк, ф. секр.; В. Іванців, рек. секр.

ВІЛМІНҐТОН, ДЕЛ. — Бр. св. Володимира, від. 173, повідомляє своїх членів, що братський місячний мітінґ відбудеться у вівторок, 19-го грудня, о 7. год. ввечорі; а річний мітінґ відбудеться 25. грудня в понеділок (латинське Різдво), точно в 10. год. рано. Проситься членів виповнити свою залеглість до Братства і Союзу, щоби на річнім мітінґу можна мати всі рахунки розходів і приходів з минулого року. Мітінґи відбудуться в парафіяльній галі під ч. 608 S. Heald St. На річнім мітінґу буде річний звіт і вибір нового уряду. — За уряд: Д. Харів, предс.; С. Фіґун, секр.; С. Рожак, кас.

НОРТАМБЕРЛЕНД, ПА. — Бр. св. Михаїла, від. 357, повідомляє всіх своїх членів і члениць, що збори відбудуться в неділю, 17. грудня, в год. 2-гій попол., в домі Українських Горожан, 20 Кінґ вул. Проситься всіх явитися, бо буде вибір урядників на 1951 рік. — С. Возний, секр.

ТОРОНТО, КАНАДА. Подаємо до відома членам Бр. св. Арх. Михаїла, від. 49, що річні збори Бр. відбудуться в неділю, 17-го грудня, в парафіяльній галі п. ч. 110 Френклін вул., зараз по співаній Службі Божій. Всі члени обов'язково повинні явитись. — За уряд: Я. Місюрка, предс.; Д. Юречків, секр.

ВЕСТ ПУЛЬМАН, ІЛЛ. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 243, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 17-го грудня, точно в год. 2-гій попол., в парафіяльній галі під ч. 12205 Парнель ев. Просимо всіх явитися, бо буде вибір урядників на рік 1951. — За уряд: П. Костюк, предс.; П. Романюк, кас.; Л. Білик, секр.

МІННЕАПОЛІС, МІНН. — Т-во Запорозька Січ, від. 385, повідомляє, що річні збори Т-ва відбудуться в неділю, 17-го грудня, о год. 3:30, в церковній галі, 312 — 6-та Евню Н. Е. Проситься всіх членів прийти хоч раз в рік. Для нечленів є добра нагода поступити в члени нашого Т-ва і УНС. Вступ вільний, як також лікарські оглядини даром. Буде вибір уряду на 1951 рік, а тому присутність усіх членів Т-ва є конечна. — За уряд: Й. Ковалів, предс.; В. Рефцо, кас.; О. Козак, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Річні збори Т-ва ім. Тараса Шевченка, від. 252, відбудуться в неділю, 17-го грудня, в 12-ій годині в полудне, в залі при Українській Православній Церкві при 2250 В. Кортез вул. Проситься членів, місцевих і позамісцевих, прийти на ці збори. — За уряд: І. Меґас, предс.; Д. Когут, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Звичайні місячні збори Бр. св. о. Николая, від. 106, відбудуться в неділю, 17. грудня, в домі відділів УНС, 843 Н. Вестерн Ев., о год. 12. Просимо всіх членів і члениць прибути на ці збори та вирівнати свою належність за рік 1950, щоб не переносити довгів з року на рік. Суспендованих членів в місяці жовтні і листопаді просимо рівнож прибути на збори і вирівняти свій довг, і таким чином поновно набути членство УНС. Нововписаних членів повідомляється, що пост-картами взивається членів тільки один раз, а саме: в цілі прибуття перший раз на збори і заплачення першої вкладки, при чому цей новий член одержує грамоту, книжечку вплат та відзнаку. Про дальші збори оголошується кожномісячно в часописі „Свобода". — За уряд: Й. Коцовський, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дацків, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 239, відбудуться в суботу, 16. грудня, точно о год. 8. ввечорі. Біжучі справи буде полагоджувати секретар вже від 6. попол. Тому, що маємо багато важних справ до вирішення, приявність усіх членів обовязкова. — Уряд.

АЛЕНТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляє всіх своїх члениць і членів, що річні збори відбудуться в неділю, 17. грудня, на парафіяльній галі, 803 Фронт ст., в 2. год. пополудні. Просимо членів прийти на час принаймні на річні збори, вислухати звітів уряду і контрольної комісії, та вибрати уряд на 1951 рік. Рівнож просимо членів, що платять річно чи піврічно, щоби старалися заплатити свою належитість найдалі до 24. грудня, так, щоби не переносити їх вкладок аж на січень. Довгуючі члени, що не вирівняють своїх вкладок цього місяця, будуть суспендовані. — За уряд: Д. Рудакевич, предс.; І. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

ГЕМТРЕМК, МІШ. Т-во „Згода", від. 20, повідомляє, що річні збори відбудуться 17. грудня, о год. 2-ій попол., в галі Української Хати, при Грейлінк ул. Проситься всіх членів, місцевих і позамісцевих, прибути на ці збори, що є повинністю кожнього члена. Будуть важні справи до полагодження і вибір уряду на 1941 рік, як також прийняття нових членів до Т-ва і УНС. Всі неприявні члени підлягають карі на підставі статута. — За уряд: М. Прихідко, предс.; І. Крупка, фін. секр.; М. Чорний, кас.

ПОНҐСТАВН, О. — Від. 140 повідомляє всіх членів, як старших так і молодших, що річні збори відбудуться 17. грудня, зараз після великої Служби Божої, в церковній галі, на 526 Вест Райн Евню, в год. 12:15 вполудне. Всі члени повинні прийти хоч раз на річні збори, бо буде звіт і ухвали на 1951 рік та вибір нового уряду на 1951 рік. — За уряд: Т. Івановський, предс.; І. Кравець, секр. і кас.

АНСОНІЯ, КОНН. — Т-во А. Бончевського, від. 10, повідомляє всіх своїх членів і члениць, що збори відбудуться в неділю, 17. грудня, зараз по Службі Божій, в парафіяльній галі. Проситься всіх членів прийти на збори, бо буде вибір уряду на 1951 рік. Будьте хоч при кінці року вирозумілі і не чекайте, щоб секретар прийшов до вас за вкладками, але приходіть на збори та заплатіть вкладку. — В. Глива, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 206, відбудуться в неділю, 17-го грудня, в парафіяльній залі при 74 Герріс Еве., в годині 1. пополудні точно. Просимо всіх членів прибути на ці важні збори. Є важні справи до полагодження, а теж буде вибір нового уряду на рік 1951. Просимо всіх членів товариства і відділу вирівняти всі свої належитости і довги найдальше до 25-го грудня, щоб уможливити точне замкнення книжок і рахунків. — І. Околіта, предс.; І. Кокольський, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. — Сестр. Любов, від. 177, повідомляє всіх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 17. грудня, точно в год. 1:30 попол., в Юнеті Гол, ріг Патерс Ев. і Оншен вул., Провіденс. Просимо всіх членів прийти та вислухати звітів і вибрати уряд на 1951 рік. — І. Лаба, секр.

КОРТІС БЕЙ, МД. — Бр. св. Михаїла, від. 55, запрошує всі своїх членів, місцевих і позамісцевих, прибути на річні загальні збори, що відбудуться в неділю, 17 грудня ц. р., точно в год. 2:30 попол., у церковній галі, при 1505 Черч вул., в Кортіс Бей біля Балтимора. На зборах секретар відділу здасть звіт, а теж буде вибір нової управи на 1951 рік. Проситься цих, що мають платити вкладки за грудень, прийти на пів години скоріше. — За уряд: П. Чайковський, предс.; Ф. Демчук, касієр, А. Ціздин, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Річні збори Т-во ім. Івана Франка, від. 269, відбудуться в неділю, 17. грудня, в год. 2-ій попол, в Українському Клюбі — Вест Сайд, 289 Глейд вул. Проситься всіх членів явитися на збори. Буде вибір уряду на 1951 рік. — Ст. Соколовський, секр.

ВІЛКС-БЕРРІ, ПА. — Братство св. о. Николая, від. 99, повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 17-го грудня, в церковній галі, зараз по великій Службі Божій. Проситься всіх членів, щоб явилися на зборах, бо буде вибір нового уряду і інші важні справи до полагодження. — Уряд.

РАНКІН, ПА. — Бр. св. Григорія, від. 24, повідомляє своїх членів і члениць, що річні збори відбудуться в неділю, 17. грудня 1950, в 3-тій год. попол., під ч. 307 Норт Галенд вул. Проситься прийти на означений час. Буде звіт за 1950 рік, а теж вибір уряду на 1951 рік. Приведіть нових кандидатів до вписання в члени УНСоюзу. Член, що має позичку на своїй грамові, а хоче звернути, повинен принести гроші до секретаря, а він відошле їх до УНСоюзу. — За уряд: А. Круль, предс.; А. Кушнір, кас.; Н. Щур, секретар.

НЮ БРІТЕН, КОНН. — Подається до загального відома усім членам Бр. св. Петра й Павла, від. 254, що звичайні загальні збори відбудуться в пятницю, 15-го грудня, в церковній галі, 54 Winter St. Початок точно в год. 7:30 ввечорі. Буде вибір уряду на 1951 рік. Проситься усіх членів прийти на мітінґ, бо будуть важні справи до полагодження, а найважніше буде вибір уряду. — За уряд: І. Павлюк, рек. секр.

НЮ КЕНСІНҐТОН, ПА. — Річні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 296, відбудуться в неділю, 17. грудня, в год. 2:30 попол., в Українськім Народнім Домі. Всі члени і члениці мають обов'язково явитися на цих зборах. Буде звіт уряду і контрольорів, а також вибір уряду на рік 1951. Проситься прийти хоч раз на рік на річні збори. — За уряд: І. Балабан, предс.; М. Земледух, секр. і кас.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Т-во Запорозька Січ, від. 117, повідомляє всіх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 16. грудня, в год. 8-ій ввечорі, в парафіяльній залі 28 Іст 7-ма вул. Просимо всіх членів прийти на означений час, бо будуть важні справи до полагодження. Довгуючих членів просимо вирівняти свої вкладки до кінця цього місяця, в противному разі будуть суспендовані. — Уряд.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ. — Т-во Вільні Козаки, від. 116, повідомляє всіх членів і члениць, що річні збори відбудуться в неділю, 17. грудня, о годині 3-ій попол, в українській галі 824 Аделайн вул. На деннім порядку будуть звіти уряду і контрольної комісії з цілого року, вибір уряду на 1951 рік і важні справи до полагодження. Присутність всіх членів і члениць є конечна. З новим роком знову зачнемо організувати нових членів. Кожний відділовий член має зорганізувати одного одного дорослого члена або дитину. Тож — до праці, всі як один! — Довгуючих членів просимо, щоб вирівняли свої довги. — За уряд: М. Скурняк, предс.; М. Думанський, кас.; П. Стадник, секр.

РОМ, Н. Й. — Бр. св. Михаїла, від. 121, повідомляє всіх своїх членів, місцевих і позамісцевих, що річний мітінґ відбудеться 17. грудня в 2. год. пополудні в Укр. Нар. Домі під ч. 108 Canal St. Проситься всіх членів явитися на означений час. На порядку дня будуть звіти урядників і контр. комісії з річного діловодства, як рівнож буде вибір уряду на 1951 рік. Рівнож пригадується довгуючим членам, щоб вирівняли свої довги. — За уряд: Д. Іванців, предс.; В. Чуйко, кас.; О. Ґадз, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. — Т-во ім. Т. Шевченка, від. 73, повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 17 грудня, точно в год. 2-ій попол., в домівці секретаря. Просимо всіх членів прибути на збори і вирівняти свої вкладки та вибрати уряд на наступний рік. — Уряд.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Річні збори Бр. св. о. Николая, від. 5, відбудуться в суботу, 16. грудня, в год. 7:30 ввечорі, в галі У. Д. Гор. Клюбу 31-14 — 30 Евеню. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів і члениць прийти на збори, бо є важні справи до полагодження, які відносяться до всіх членів. Буде вибір нового уряду на 1951 рік, а теж буде звіт уряду і контрольної комісії за 1950 рік. Проситься довгуючих членів вирівняти свій залеглий довг. — За уряд: М. Ґалан, предс.; Г. Василик, кас.; П. Барнич, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Річні збори Т-ва ім. І. Франка, від. 372, відбудуться в суботу, 16. грудня, в год. 7-мій ввечорі, в галі ветеранів чужинецьких воєн, 109 Парк Евеню. Просимо всіх членів і члениць прийти бодай раз в рік, бо маємо багато справ до полагодження і буде вибір уряду на 1951 рік. Довгуючі члени повинні вирівняти свої вкладки, щоб не перетягати довгу на наступний рік. — За уряд: І. Головка, предс.; В. Реновець, кас.; Й. Ярема, секр.

БАЙОН, Н. ДЖ. — Річні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 281, відбудуться в пятницю, 15. грудня, в год. 8. ввечорі. Обовязком кожного члена і члениці прийти на ці збори і вислухати звітів уряду і контр. комісії за рік 1950. Маємо до полагодження дуже важні справи. Члени, що не являться на ці збори, підлягають карі згідно зо статутом. Буде вибір нового уряду на рік 1951. — За уряд: І. Довгань, предс.; Я. Лаврів, кас.; Л. Вачинський, секр.

CLEVELAND, O.—St. Mary's Lodge No. 112 will hold its regular monthly meeting on Sunday, Dec. 17, after 3rd Mass, at the St. Peter & Paul Church hall. All members are urged to come and pay up their dues to the end of the year. — E. Lalik, Pres.; H. Prociw, Treas.; R. Kupchik, Fin. Sec'y.; M. Fedak, Rdc. Sec'y.

CHICAGO, ILL. — Monthly meeting of Birth of Holly Virgin Society, Br. 259, will be held Sunday, December 17, 1950 at 4952 So. Paulina St. at 2 P. M. — P. Trusiak, Rec. Sec'y.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

Стаття п. н. „Перед тридцяти роками", поміщена в „Свободі" з 7 грудня 1950, зачинається словами „Ризький договір", а має бути — „Варшавський договір".

ТАРЗАН, ч. 2492. Нема виходу!

Перейшовши скрут вузької стежки, Джена побачила сходячого льва.

Перестрашена дівчина завернулася швидко і пустилася взад...

...саме тоді, коли на другім боці скали її любий чоловік був сповитий смутком після здогадної її смерти.

Коли Джена дійшла до широкого ґзимсу, львиця виставила голову.

